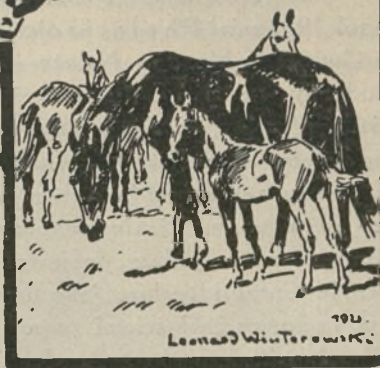
Rok V. Warszawa, 15 lutego 1926 r. Nr. 5, 6.

JEŹDZIEC i HODOWCA

WARUNKI PRENUMERATY TYGODNIKA WRAZ
Z DODATKAMI W PRZEDDZIEŃ WYŚCIGÓW,
w Warszawie kwartalnie 10 zł.
Cena numeru 2 zł.
ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 32, telef. Nr. 220-26
Rachunek P.K.O. Nr. 6161.

Uprzejmie prosimy Sz. Prenumeratorów o wczesne wpłacanie prenumeraty, gdyż zatrzymywanie opłaty sprawia nam trudności w nakładzie naszego pisma.

SANTORB 5-letni ogier (Santoi i Countess Torby) p. A. Barclay Walkera wygrał w 1925 r. „Ascot Gold Cup" i „Newbury Summer Cup". W 1924 r. w St. Leger zajął drugie miejsce za Salmon Trout.

CZOŁOWE OGIERY ANGLJI.

(Ciąg dalszy).

II

Naczelne miejsce w statystyce reproduktorów w Anglji za rok 1925 zajął P h a l a r i s ojciec zwycięzcy Derby i 2 tysięcy Gwinei — Manna. Należy on do ogierów młodych, bo urodzony w r. 1913, próby wyścigowe odbył w warunkach wielkiej wojny, gdy wszystkie tory dookoła Londynu były zamknięte, a wyścigi koncentrowały się niemal wyłącznie w Newmarket biegał jako dwu, trzy, cztero i pięcioletni bardzo nierówno, z niejakim sukcesem, ale widocznie z przejawami prawdziwej klasy, ponieważ startował w klasowym handicapie Cambridgeshire jako faworyt, lecz bez powodzenia. Jego hodowca i właściciel popularny i zasłużony lord Derby należał wówczas do najbardziej energicznych promotorów maksymalnego napięcia wysiłków wojennych przez Anglję i stanął na czele ministerstwa wojny.

Według krwi Phalaris nie należy do sławnego gniazda hodowli lorda Derby — Canterbury-Pilgrim. Ojciec jego Polymelus, który biegał doskonale dwulatkiem i czterolatkiem, a bardzo nierówno trzylatkiem, stał pięć razy jako pierwszy wśród reproduktorów i umocnił krew Cyllene skuteczniej, niż derbiści Lemberg i Cicero. Będąc w prostej linji potomkiem Stockwella, Phalaris jest w całym rodowodzie charakterystycznym przedstawicielem krwi Stockwella, którego powtórzenie widzimy już w rodowodzie jego dziadka Cyllene, a który występuje silnie po stronie matki przez powtórzenie drugiego jego najżywotniejszego prądu — Springfielda. Macierzyńska linja należy do cyfry pierwszej, z gniazda Sunshine, uformowanego przez jednego z wybitnych hodowców angielskich — Houldswortha, właściciela Springfielda.

Rodowód Manny (patrz Jeździec i Hodowca Nr. 23—24 za rok 1925) najwybitniejszego dotychczas syna Phalarisa, jest zbudowany na powtórzeniu w prostej linji krwi Bend'Ora, a jednocześnie na połączeniu powtórnem krwi St. Simona przez trzy jego córki. Przed Manną Phalaris odznaczył się jako ojciec Pharos i Moabite, a jego roczniaki w liczbie ośmiu ostatnio zapłacono przeciętnie po 3.000 gw.

Inny syn Polymelusa — gniady P o m m e r n, urodzony w 1912 r. także był wypróbowany w czasie wojny, gdy wygrał nagrody: Derby, St. Leger i 2000 gwinei, stoi na piątem miejscu za rok 1925. Jego rodowód posiada dwa powtórzenia na Newminstra — jedno przez Hamptona, drugie przez córkę Hermita — Distant-Shore. Macierzyńska linja należy do rodziny Agnes (16).

Nadto w hodowli Polymelus opiera się jeszcze na Black-Jester, Invincible i Pomme de Terre, a ostatnio przybywają Polyphontes i Parth.

Na siódmem miejscu z wybitnym i obiecującym tegorocznym trzylatkiem Lex, stoi syn Cyllene gniady L e m b e r g, którego dotychczas najlepszym potomkiem był Lemonora, (Grand Prix 1921) z kolei należący do młodych reproduktorów, po którym roczniaki już były płacone niemal tak dobrze jak po samym Lembergu.

Po już padłym Cicero, synie Cyllene, galopujące potomstwo daje F r i a r M a r c u s gniady ur. 1912 r., wychowany i czynny w królewskiem stadzie Sandringham.

Należy jeszcze wyróżnić synów Cyllene: C a p t i v a t i o n i B r i d g e-o f-E r a n.

Drugą podporę linji Stockwell-Bend'Or stanowi syn derbisty Orby — G r a n d P a r a d e, który po niedługiej ale świetnej karjerze wyścigowej (Derby 1919) wprowadził się korzystnie na reproduktora jako ojciec Diophon (2000 gwinei 1924). Grand Parade maści karej, przedstawia z matki powtórzenie krwi Galopina; obok niego zapowiada się z tejże linji męskiej — O r p h e u s.

Najpopularniejszy współczesny wielki sportsman i hodowca angielski lord Derby, który obecnie wycofał się ze świetnej karjery politycznej, posiadł w sporcie roku zeszłego niesłychanie rzadki atut, iż i drugi z rzędu reproduktor S w y n f o r d jest jego chowu i własnością. Przypomina się rzadki zbieg okoliczności z lat osiemdziesiątych, gdy lord Chaplin, ówczesny minister rolnictwa w Anglji, posiadał jednocześnie w swojem stadzie dwie takie gwiazdy jak Hermita i Galopina. Na Swynfordzie opiera się przedłużenie męskiej linji Isonomy'ego od czasu, jak Gallinule bezpowrotnie odpadł w pokoleniu swoich wnuków. Ponieważ Swynford liczy lat dziewiętnaście, jest najwyższy czas aby wyjaśniły się kwalifikacje dziedziczne jego synów. Krótko ale klasowo biegający H a i n a u l t dał kilku zwycięzców, teraz przybywa S a n s o v i n o derbista 1924 r.

Trzecim z listy jest także koń starszy S u n s t a r, który w roku 1911 wygrał Derby i 2000 gwinei dla swego hodowcy Sol Joela, i był wyeksploatowany w stadzie bardziej intensywnie niż jakikolwiek inny współczesny ogier w Anglji. To też liczba wygrywających po nim jest znaczna, ale wartość hodowlana starszych z nich, jak Blink, Galoper Light i kilku innych, biegających w okresie wojennym, jest bardzo niewyraźna. Aktualnie, największą uwagę ściąga na siebie B u c h a n, który w roku 1919 należał do pierwszej klasy trzylatków, wypróbowanych znowu w warunkach pokojowych po wielkiej wojnie, był drugim w Derby i 2000 gwinei, wygrał Champion Stakes i Ascot Gold Cup, a dwa lata z rzędu Eclipse Stakes. Rodowód Buchana nie wykazuje żadnego powtórzenia w pokrewieństwie aż do piątego pokolenia włącznie wstecz, co przy panujących tendencjach doboru rodziców należy do wyjątków i ciekawie zapowiada się, jeśli w jego przychówku pojawią się konie pierwszej klasy. Również pewne nadzieje są przywiązywane do C r a i g-a n-E r a n zwycięzcy 2000 gwinei i Eclipse Stakes z roku 1921. Oba te ogiery biegały w barwach i stoją teraz w stadzie lorda Astor, którego znaczne sportowe wysiłki już zaprowadziły na czoło zwycięskich właścicieli stajen wyścigowych za rok ubiegły, i kilkakrotnie na drugie miejsce w Derby, ale tej najpożądańszej wygranej jeszcze nie zdobył. Dlatego też popularność nazwiska Astor (którzy reemi-

growali z północnej Ameryki do Anglji) dotychczas znacznie jest reprezentowana przez lady Astor, bardzo czynną w politycznem życiu Anglji.

Ażeby skończyć z wybitniejszymi potomkami krwi Speculum, są do wymienienia jeszcze dwaj synowie Sundridge Argos i Golden Sun.

Przez zeszłoroczne zwycięztwo Solario w St. Leger, wchodzi na arenę czołowej produkcji nowe pokolenie z rodu Hamptona, który stał na czele zwycięskich reproduktorów w r. 1887-ym, następnie zawiódł oczekiwania, skierowane ku bardzo szlachetnemu i efektownemu Ladasowi, zwycięzcy Derby i 2000 gwinei z r. 1894-go, aby dużo później niespodziewanie dokonać przełomu na swoją korzyść, przez budownego, ale trudnego do trenowania Bay Ronalda, a ostatecznie przez jego syna Bayardo.

W Anglji na wybitnem stanowisku obecnie widzimy dwóch: Gay Crusader (1914) i Gainsborough (1915), i jeden i drugi górowali nad swymi rówieśnikami na torze wyścigowym, wygrywając każdy wszystkie trzy klasyczne wyścigi trzyletnie, nadto obaj zdobyli puhar królewski, przeniesiony w latach wojny z Ascot do Newmarket.

Gainsborough, podobnież jak Manton, był urodzony w stadzie lady James Duglas i nosił jej barwy.

W rodowodzie posiada wzmocniony inbreed na Galopina, intensywny już w samym Bayardo; na rynku roczniaków za siedmioro jego potomstwa płacono przeciętnie po 2000 gwinei.

Ale jako crack rodu powszechnie jest uważany Gay-Crusader; niedość na tem, wiele autorytetów widzi w nim najlepszego wyścigowca za okres pierwszego dwudziestopięciolecia naszego stulecia. Potężnie głęboki, nizko obsadzony na nogach, podobnież jak Bayardo, o wybitnie długich linjach Gay-Crusader, jak wielu z najlepszych tego rodu, nie należał do koni wczesnych w treningu; dwulatkiem biegał dwa razy, wygrał za drugim razem, trzylatkiem był na wiosnę drugim, wygrał 2000 gwinei, w walce o łeb. Ale już Derby wygrywa łatwo o cztery długości, St. Leger cantrem o sześć długości, a potem trzy wyścigi bez konkurencji. Taka karjera wyścigowa jest jakby żywcem skopjowana z historji naszego Rulera, aż do przykrego epilogu, że, po doskonałem przezimowaniu, obaj zbrokdaunowali podczas majowych galopów w wieku czteroletnim. Na papierze przedstawia Gay-Crusader znowu powtórzenie krwi Galopina, zarówno z ojcowskiej jak macierzyńskiej strony, a w potomstwie od początku dał szereg galopujących koni, z których Hurst-

Konie księcia Aga Khana: SALMON TROUT, zwycięzca St. Leger w Doncaster (1924 r.), DIOPHON zwycięzca nagr. 2 Tysiące Gwinei (1924 r.), POT-AU-FEU, [który wygrał francuskie Derby (Prix du Jockey Club 1924 r.) i MUMTAZ MAHAL klacz siwa — najlepsza 2-latka angielska w 1924 r. (Według obrazu L. Palmera).

Bayardo, bezwzględnie najlepszy dwulatek, przechodził na następną wiosnę komplikacje treningowe i tylko dzięki temu zwycięzcą 2000 gwinei i Derby r. 1909 był Minoru w barwach królewskich. Odzyskawszy w lipcu swoją rzeczywistą formę Bayardo wygrał Leger, Eclipse Stakes i Champion Stakes, czterolatkiem królewski puhar złoty w Ascot i przegrał o szyję swój ostatni wyścig Goodwood Cup, gdy musiał dać trzylatkowi Magic — 36 funtów na dystansie 4000 metrów.

Jako reproduktor Bayardo był czynny niestety tylko przez lat sześć, gdyż, podobnież jak jego pradziadek Lord Clifden, uległ losowi przedwczesnej śmierci. Pozostawił w stadach osiemnaście ogierów, z których dwa Manton i Parsifal zostały sprowadzone w r. 1922-gim dla Stadnin Państwowych do Polski.

wood należał do lepszych trzylatków roku 1924 i właśnie teraz już przeszedł do stada, otrzymując odrazu komplet klaczy.

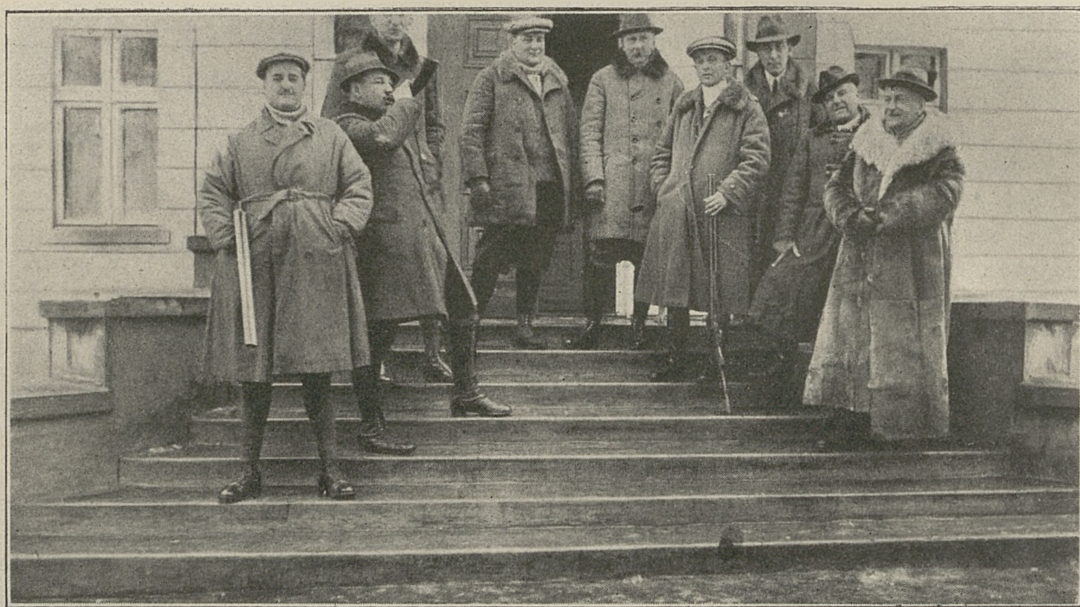
Dalszy przychówek jest coraz bardziej ceniony, jeśli za osiem teraźniejszych dwulatków zapłacono na ostatnich licytacjach roczniaków okrągłą sumę 38.450 gwinei, czyli po 4 800 za sztukę, gdy następne za nim Lemberg i Phalaris osiągnęły przeciętną dopiero po 3000 gwinei.

Hodowcą i właścicielem Gay-Crusader był ten sam A. W. Cox, który jako posiadacz Galicji, córki Galopina, dochował się od niej Bayardo i Lemberga. Pomimo tak znakomitych sukcesów w hodowli A W. Cox był znanym raczej jako posiadacz wielkiej firmy piwowarskiej. Stajnię wyścigową trzymał pod pseudonimem Mr. Fairie, osobiście był rzadko widzialny na torze i uchodził za człowieka chorowitego, jak powiadano, z racji cichego alkoholizmu. Konie przez lat wiele pozostawały w rękach Aleca Tailora, sławnego trenera z Manton i tutaj należy szukać źródła wszelkich sukcesów Mr. Fairie. Po śmierci właściciela, spadkobiercy utrzymali stado w Manton.

skupienie wszystkich klasycznych wyścigów w Newmarket, coprawda na dwóch oddzielnych, ale względnie podobnych torach, ponieważ wiosenny i jesienny przedstawiał prawie zupełnie prostą linję, a letni dla dystansów po nad 1400 metrów linję łamaną z jednym zakrętem.

Historja angielskiego turfu stwierdziła, że poczynając od West-Australiana, aż do wielkiej wojny, to znaczy za okres zgórą 60-letni było dziesięciu zwycięzców we wszystkich trzech klasycznych wyścigach na trzech torach bardzo różnej formacji: Newmarket, Epsom i Doncaster:

1853 West-Australian
1865 Gladiateur
1866 Lord-Lyon
1886 Ormonde
1891 Common
1893 Isinglass
1897 Galtee-More
1899 Flying-Fox
1900 Diamond-Jubilee
1903 Rock-Sand

Uczestnicy polowania w Gałowie M. hr. Mycielskiego (patrz kronika myśliwska).

Równolegle umocnił ród Hamptona Dark Ronald, choć biegał bardzo nierówno, z powodzeniem raczej tylko na krótkich dystansach, był krytykowany jak wielu Hamptonów za przednie nogi i został sprzedany do Niemiec, które na tem kupnie zrobiły pierwszorzędny interes. W Anglji pozostał po nim Son-in-Law, który w roku 1924-tym stał na czele reproduktorów, a w roku zeszłym na szóstem miejscu. Jako piętnastoletni nie wypowiedział on jeszcze swego ostatniego słowa. Rodowód jego zawiera i z macierzyńskiej strony wiele krwi Touchstone'a, oraz rzadkie teraz przypomnienie w powtórzeniu potężnego ongi imienia Blair-Athola.

* * *

Wspomnienia o karjerze wyścigowej zwycięzców wyścigów tak zwanych klasycznych za okres wojenny, a więc lata 1914—1918, nasuwają obserwację o doniosłości warunków, w jakich się odbywały te wyścigi, w porównaniu z normalną organizacją, a mianowicie przedewszystkiem przez

Zaś podczas wojny skupiło ich się odrazu trzech:

1915 Pommern
1917 Gay-Crusader
1918 Gainsborough

poczem, za powrotem na trzy różnorodne tory przez lat siedem jeszcze nie było monopolisty.

W tem oświetleniu pozostawanie stałe na jednym torze nie może nie być bez znaczenia dla koni, którym właśnie dana formacja toru dogadza, do czego przyłącza się brak ryzyka z którem jest związana konieczna podróż, zmiana pomieszczenia i wody, szczególniej w porze upalnej.

Wykazanie stałej wyższości na zupełnie różnych torach ma zatem swoje doniosłe znaczenie i nie pozwala stawiać tak unormowanych prób pod zarzut jednostronności.

(Dok. nast.) *K. St.*

PASTWISKA.

(Ciąg dalszy)

Przystępując do układania mieszanki przedewszystkiem wybieramy rośliny pastwiskowe, t. j. te, które głównie utworzą darń przyszłego pastwiska. Koniczyna biała, grzebienica, i rajgras angielski — są to rośliny nadające się niemal do wszelkich warunków i te winny wchodzić w skład każdej mieszanki pastwiskowej. Obecność wiechliny łąkowej, kostrzewy czerwonej, też jest pożądana gdyż dają one zwartą murawę. Po za koniczyną białą, grzebienicą i rajgrasem ang. resztę roślin wybieramy według warunków naturalnych. Na glebach lekkich, w klimacie posusznym, uwzględnimy np. kostrzewę owczą; mietlicę pospolitą. Na glebach nieprzepuszczalnych w klimacie ostrym, gdzie dużo opadów, damy trawy, które znoszą niekorzystny klimat i nadmiar wilgoci, będą tu np. wskazane: kostrzewa czerwona, wiechlina pospolita. Na urodzajne, zwięzłe ziemie dodamy tymotki, wiechliny łąkowej, kostrzewy łąkowej. Zresztą znajomość wymagań każdej trawy może tu decydować, czy ją wybrać, czy nie. Prócz roślin, które z czasem, wytworzą właściwą murawę pastwiska, dodaje się i innych, wprost, aby powiększyć wydajność pastwiska w pierwszym roku, gdyż właściwe trawy pastwiskowe rozwijają się przeważnie bardzo wolno Z motylkowych używa się w tym celu koniczyny czerwonej na gruntach lepszych szwedzkiej— na nieprzepuszczalnych, lucerny chmielowatej — na lekkich. Z traw używa się rajgrasu włoskiego.

Po wybraniu roślin określamy procent, jaki winien przypadać danej roślinie na 100% mieszanki. Rośliny motylkowe daje się w ilości 20%. z czego znaczna część (niekiedy do połowy) przypada na koniczynę białą, a tylko mała część na koniczynę szwedzką, czerwoną lub lucernę. Dalej dajemy do 5% rajgrasu włoskiego; jeśli gleba jest żyzna, użyjemy go mniej. Wreszcie na właściwe trawy pastwiskowe przeznaczamy 75%, przytym najlepsze dla danych warunków trawy stosuje się w ilości większej (15—20—30%), inne zaś w mniejszych ilościach (3—5—10%). Kminku ani krwawnika przy obliczaniu procentowym się nie uwzględnia, a daje tylko jako dodatek do mieszanki w ilości 1,3 kg. na ha.

Warto przytoczyć kilka przykładów mieszanek, wprost dla samej metodyki zestawienia, które zawsze musi być zupełnie indywidualne. Na przykładach pod żadnym warunkiem opierać się nie można.

Na polowaniu w Gałowie M. hr. Mycielskiego (patrz kronika myśliwska).

I. Na pastwisko dla koni, na polu w wysokiej kulturze, urodzajnej w klimacie o opadach średnio 800 mm.

1.	Koniczyna biała . . .	10%
1.	Lucerna	15%
3.	Rajgras ang.	35%
4.	Grzebienica	25%
5	Koniczyna łąkowa . .	15%
	Razem . .	100%

II. Na pastwisko na przedni grunt piaszczysty, w dobrym średnio wilgotnym klimacie.

1.	Koniczyny białej . . .	15%
2.	Lucerny chmielowej . .	10%
3.	Grzebienicy	15%
4.	Wiechliny łąkowej . .	20%
5.	Rajgrasu angielskiego .	20%
6.	Rajgrasu włoskiego. . .	5%
7.	Kupkówki	10%
8.	Kostrzewy czerwonej . .	5%
	Razem . .	100%

Mieszanka ta oparta jest na koniczynie białej, wiechlinie łąkowej, rajgrasie ang., i grzebienicy; reszta, to trawy drugorzędne.

III. Na pastwisko dla koni na grunt gliniasty, dobry, umiarkowany, wilgotny:

1.	Koniczyny białej . . .	12%
2.	Koniczyny czerwonej .	5%
3.	Koniczyny pospolitej .	3%
4.	Rajgrasu angielskiego .	20%
5.	Grzebienicy	15%
6.	Kostrzewy łąkowej . .	15%
7.	Tymotki	10%
8.	Kupkówki	10%
9.	Wiechliny pospolitej .	10%
	Razem . .	100%

Przechodząc z kolei do sprawy ilości wysiewu zwracamy uwagą, że tutaj posiłkować się trzeba tablicą, która wskazuje ilość wysiewów różnych traw i rośliny motylkowych na hektar przy siewie normalnym t. zn., gdyby siać tylko jedną roślinę. Jeśli wiemy, jaki odsetek ma stanowić dana roślina w mieszance, łatwo obliczyć, jaką ilość każdej rośliny trzeba do mieszanki użyć. Chcąc zastosować np. 15% kupkówki przy siewie normalnym, weźmiemy do mieszanki tej trawy:

$$\frac{37.1 \times 15}{100} = 5{,}6 \text{ kg ha.}$$

Ponieważ wszakże rośliny w mieszankach wysiewa się gęściej, niż przy siewie normalnym, dla tego mamy w tablicach zaznaczoną ilość wysiewu z dodatkiem tylu a tylu procent. Dodatek ten może dochodzić niekiedy do 100%.

Weźmy przykład: 10% grzebienicy z dodatkiem 80%, będzie stanowiło następującą ilość nasienia do mieszanki:

$$\frac{46.3 \times 10}{100} = 4{,}6 \text{ kg. na ha.}$$

Rośliny w mieszankach sieje się gęściej dla następujących powodów: idzie tu o szybkie i dobre zadarnienie, co uzyskać można przez gęsty wysiew. Pozatem różne rośliny wysiane w jednym polu lepiej wyzyskują powierzchnię t. j. potrzebują jej mniej, niż gdyby każdą z tych roślin dać na oddzielnym kawałku pola, bowiem tutaj jedne rośliny mogą wykorzystywać te warunki, które dla innych są mniejszego znaczenia.

Wreszcie mamy w tablicy podaną wartość użytkową *). dla jakiej dane ilości wysiewu są obliczone. O ile wartość użytkowa nasienia w rzeczywistości jest mniejsza, to trzeba ilość wysiewu odpowiednio zwiększyć, Jeśli sprawdzimy na kiełkowniku i badając czystość, że wartość użytkowa przypuśćmy koniczyny jest nie 85 a 75, to musimy ilość wysiewu odpowiednio zmienić. Np. skoro mamy jej dać w mieszance 5%, powinniśmy użyć do siewu.

$$\frac{20.7 \times 5}{100} = 1{,}03 \text{ kg. na ha, a w rzeczywistości damy}$$

$$\frac{1.03 \times 85}{85} = 1{,}16 \text{ kg. na ha.}$$

Obliczając w ten sposób ilości wysiewu dla każdej rośliny, otrzymamy, ile trzeba użyć nasienia do wysiewu mieszanki na hektar.

Na ilości nasienia i jego dobroci nie należy robić oszczędności, gdyż to zawsze na złe nam wyjdzie. Ważną również rzeczą jest racjonalne mieszanie nasion przy siewie:

TABLICA WYSIEWU ROSLIN PASTWISKOWYCH.

Kilogramów na hektar.

L.P.	NAZWA ROŚLINY	Wartość użytkowa	Wysiew normalny	Wysiew z dodatkiem **)					
				50%	60%	70%	80%	90%	100%
1	Tymotka	87	18,0	27,0	28,8	30.6	32,4	34,2	36,0
2	Grzebienica	63	25,8	38,7	41,1	43,8	46,3	48,8	51 4
3	Rajgras angielski	78	55,0	82,5	88,0	93.0	99,0	105,0	110,0
4	Kupkówka	60	37,1	55,7	59,4	63,1	66,8	70,5	74,2
5	Wiechlina łąkowa	51	17,0	25,5	27,0	29,0	31,0	32,0	34,0
6	Wiechlina pospolita	55	18'0	27,0	28,8	30.6	32,4	34,2	36.0
7	Kostrzewa łąkowa	76	56,8	85,2	90,9	96,6	102,2	107,9	113.6
8	Kostrzewa owcza	50	28,8	43,2	46,1	49,0	51,8	54,7	57,5
9	Kostrzewa różnolistna	36	61,6	92,4	98,6	104,7	110,9	117,0	123,3
10	Kostrzewa czerwona	42	35,0	52,5	56,0	60,0	63,0	67,0	70,0
11	Mietlica rozłogowa	72	12,0	18,0	19,2	20,4	21,6	22,8	24,0
12	Stokłosa wyniosła	50	61,4	92,1	98,2	104,4	110.5	116.7	122.8
13	Wełnica kłosówka	52	19,0	28,5	30,4	32,3	34,2	36,1	38,0
14	Owsik złocisty	35	15,0	22,5	24,0	25,5	27,0	28,5	30,0
15	Wyczyniec łąkowy	42	15,4	23,1	24,6	26,2	27,7	29,3	30 8
16	Rajgras włoski	73	46,0	69,0	74,0	78,0	83,0	87,0	92,0
17	Koniczyna biała	74	11,7	17,5	18,7	19,8	21,0	22,2	23 3
18	Koniczyna czerwona	85	20,7	31,1	33,1	35,2	37,3	39,3	41,4
19	Koniczyna szwedzka	72	14,2	21,3	22,7	24,1	25,6	27,0	28 4
20	Lucerna chmielowata	73	23,3	35,0	37,3	39,6	41,9	44,3	46,6
21	Komonica pospolita v. rożkowa	58	15,0	22,5	24,0	25,0	27,0	29,0	30,0

*) Wartość użytkowa = siła kiełkowania × czystość nasienia : 100

**) Dodatek mniejszy niż 60 – 70% można dać tylko w bardzo dla mieszanki korzystnych warunkach.

lekkie winno się mieszać z lekkimi, ciężkie z ciężkimi; wysiewać je też trzeba oddzielnie, w przeciwnym bowiem razie przy siewie nasiona lekkie będą się od ciężkich oddzielać. Do ciężkich należą nasiona: esparcety, koniczyny czerwonej, komonicy, lucerny siewnej, lucerny chmielowatej, koniczyny szwedzkiej, koniczyny białej, grzebienicy, tymotki, wiechliny pospolitej, wiechliny łąkowej. Do lekkich należą nasiona: rajgrasu angielskiego, rajgrasu włoskiego, wyczyńca łąkowego, owsika złocistego, stokłosy wyniosłej, nasiona kostrzew oraz trawy miodowej.

Powinno się w miarę możności kupować nasiona, wyhodowane w takich samych warunkach, w jakich mieszanka ma być wysiana, lub do nich zbliżonych ewentualnie gorszych gdyż wtedy tylko rośliny są zaaklimatyzowane, albo też łatwo się aklimatyzują. Niestety prawie nigdy nie ma to miejsca, natomiast dość często zdarzają się wypadki wysiewania nasienia pochodzącego z Nowej Zelandji lub Ameryki — dobrze jeszcze o ile z jej części zbliżonej warunkami do naszego klimatu.

Oczywiście niedostateczne rozpowszechnienie u nas hodowli nasion roślin pastewnych jest jedną z ważniejszych przyczyn, dla czego uciekać się musimy do nasion obcego pochodzenia. Można wyrazić życzenie, aby gospodarstwa nasze więcej zajęły się tą sprawą, niewątpliwie w obecnej dobie dużego znaczenia.

Wracając do rzeczy pamiętać trzeba, że mieszanka zawsze jest przedsięwzięciem kosztownem, bo nasiona traw naogół są bardzo drogie. To też, gdy mieszankę już mamy ułożoną powinniśmy zrobić wszystko, co jest w naszej mocy, aby jej zapewnić jaknajlepsze warunki bytu.

Krótki plan robót do czasu siewu streszcza się jak następuje: jesienią głęboka orka, ewentualnie przyoranie obornika, w ciągu zimy lub bardzo wczesną wiosną rozsianie nawozów pomocniczych, włóczenie, po tym przyorywka chwastów, ewentualnie użycie kultywatorów, jeśli trzeba, zastosowanie walców i campbelli, z każdorazowym użyciem brony po tych robotach. Przed samym siewem pole winno być równo i na miałko zabronowane; trzeba też dbać o rozdrobnienie roli, w przeciwnym bowiem razie kiełek trawy nie ma dość siły, aby się z pod większej bryły wydostać.

Kiełkowanie traw zaczyna się według doświadczeń Haberlandt'a przy temperaturze ziemi 3,8°. Rajgras angielski kiełkuje po 24 dniach, tymotka po 6 dniach, koniczyna czerwona po 7 — 8, lecerna chmielowata po 10 — różnice, jak widzimy, są znaczne.

SAUCY SUE 4 l. kl. (Swynford—Good and Gay) lorda Astora, niezwyciężona w wieku dwuletnim, w trzyletnim wygrała nagrodę Tysiąca Gwinei i Oaks angielski.

Z siewem mieszanki nie trzeba się zbyt spieszyć. Należy go wykonać w połowie maja lub nawet w początku czerwca; niekiedy trzeba go przesunąć do okresu deszczów. Jeśli siew jest wczesny mogą rośliny zwarzyć spóźnione przymrozki. Siew można uskutecznić w roślinę ochronną lub też bez niej. Roślinę ochronną sieje się wtedy, gdy zachodzi obawa wielkiego wysuszenia gruntu; zbiera się ją przed lub po dojrzeniu. Siew mieszanki bez rośliny ochronnej jest jednak bardziej godny polecenia, bowiem roślina ochronna będąc posiana gęsto — a tylko tak posiana spełni swe zadanie — okrada trawy z pokarmów, wilgoci, światła i przeszkadza ich rozkrzewianiu się. Siew czysty zapewnia roślinom pastewnym rozwój w warunkach normalnych i w ten sposób już w drugim a nawet w pierwszym roku można mieć dobre plony z pastwiska, wyrażające się w gęstej, zwartej murawie, co przy siewie w roślinę ochronną da się osiągnąć najwyżej w trzecim roku. Trzeba też specjalnie podkreślić znaczenie światła dla roślin na pastwisku; z tego względu roślina ochronna jest bardzo niepożądana.

(D. c n.) *Jan Grabowski.*

Saucy Sue i Son-in-Law.

Saucy Sue, która w 1924 r. była najlepszym dwulatkiem angielskim, a w roku zeszłym zajęła pierwsze miejsce na liście zwycięzkich koni w Anglji z sumą 22.155, wygrywając nagrody: Tysiąc Gwinei (7.640 Ł), Oaks (7.625 Ł), Coronation St. w Ascot (4400 Ł), Nassan St. w Goodwood (1.230 Ł) i Atlanta St. w Sandown (1.260 Ł) — będzie pokryta, według ostatnich wiadomości, ogierem Son in-Law. Było to do przewidzenia i w jednym z zeszłorocznych numerów naszego pisma (Nr. 41 — 42 str. 341) podaliśmy jak będzie wyglądać rodowód produktu tego połączenia, który powinien zarówno w hodowli jak i na torze osiągnąć doskonałe wyniki.

Rozpatrując projektowane połączenie na podstawie rodowodu, co jest, kto wie czy nie ważniejsze niż liczba zwycięztw na torze, przypuszczamy, że Son-in Law przekaże swoją wytrzymałość, której dał dowody, zwyciężając na długich dystansach, jak w wyścigach Jockey Club Cup i Cesarewitch, a zawdzięcza ją głównie ojcu, Dark Ronaldowi (po Bay Ronaldzie). Matka Son-in Lawa, Mother-in-Law, której był pierwszem źrebięciem, wygrała tylko jeden wyścig (w wieku 2 letnim), jej zaś matka Be Cannie nie więcej się odznaczyła na torze, chociaż, jako córka Reticence, była przyrodnią siostrą Hermita. Linja Bay Ronalda powstała z połączenia krwi Hamptona i Galopina — jest ona najlepszą w rodowodzie Son-in-Lawa; tę samą linję odnajdujemy w pochodzeniu Sauci Sue, która przez matkę swą Good and Gay (Bayardo) jest wnuczką Bay Ronalda. Galopin jest reprezentowany po stronie Son in-Lawa przez Donovana, syn tego bowiem Matchmaker dał Mother in Law; po stronie Saucy Sue przez La Fleche. Galicję i St. Frusquina. Takie połączenie dwuch wielkich linji jest rękojmią wytrzymałości. Dla potomka Son-in-Lawa i Saucy Sue nawet dystans St. Legeru powinien być dostępny, a w stadzie, jeżeli to będzie klaczka, może oddać wielkie usługi, mając bogate dziedzictwo na przyszłą matkę stadną: linja Saucy Sue sięgá wstecz po stronie macierzyńskiej do Paraffin, która, chociaż sama na torze mało się odznaczyła, ale między potomstwem, oprócz Sauci Sue, liczy wielu zwycięzców.

Paraffin przez matkę swoją Paradigm była przyrodnią siostrą kilku wybitnych wyścigowców, jak Lord Lyon (2000 Gw., Derby i St. Leger), Achievement (1000 Gw. i St. Leger), Chevisaunce, która dała Jannette (Oaks i St. Leger). Babką Sauci Sue po stronie ojca była Canterbury Pilgrim, która wygrała Oaks, dała Chaucera, Swynforda i Harry of Hereforda, a była córką Pilgrimage.

SAUCY SUE po zwycięztwie w nagrodzie Oaks 1925 r.), prowadzona przez właściciela i hodowcę, lorda Astora.

Jeszcze jeden prąd krwi dobrych matek płynie w żyłach Sauci Sue przez Galicję, matkę Bayarda.

Jeżeli chodzi o wyścigową karjerę przyszłego potomka z połączenia Sauci Sue z Son-in-Lawem, to pamiętać należy, że Son-in-Law w ciągu ostatnich lat wysunął się na bardzo honorowe miejsce w hodowli, a nawet przez rok (1924) stał na czele angielskich reproduktorów koni zwycięzkich.

W ciągu 6-ciu lat potomstwo jego wygrało:

rok	koni	zwycięztw	Ł
!920	2	2	1.182
1921	15	23	11.008

Z TEKI HUMORYSTY — NA WYŚCIGACH.

1922	20	$30^1/_2$	18 949
1923	24	41	25.393
1924	21	$33^1/_2$	32.008
1925	21	38	19.493

Ogółem 103-ch zwycięzców 130-tu wyścigów zdobyło 108.033 Ł. Najwięcej odznaczyła się Straitlace, wygrywając 11 nagród na ogólną sumę 24.131 Ł, następnie Lady Juror (3 zwyc., 8057 Ł).

Wszystko to zdaje się zapowiadać, że pierwsze źrebię po Son-in Law i Saucy Sue, czy to będzie klaczka, czy ogierek, ma zapewnione widoki na świetną przyszłość.

Ś. p. Józef hr. Giżycki.

Smutna wiadomość nadeszła z Wiednia o śmierci w tem mieście 27 stycznia ś p. Józefa hr. Giżyckiego zamiłowanego sportsmena i znanego w naszych kołach towarzyskich. Józef Giżycki, należący do arystokratycznej rodziny z Małopolski, kształcił się za granicą, następnie służył w jednym z pułków kawalerji austrjackiej jako poddany tego państwa.

Będąc oficerem przyjmował udział w wyścigach, a w 1892 r. należał do liczby współzawodników w głośnym raidzie wojskowym na 575 klm. między Wiedniem i Berlinem — a Berlinem i Wiedniem. Zamiłowanie do konnego sportu przetrwało u Józefa Giżyckiego, szczególniej był zwolennikiem polowań par force z gończymi psami.

Polowania tego rodzaju odbywały się przez szereg lat w pięknych Antoninach Józefa hr. Potockiego i hr. Giżycki był na liście stale zapraszanych gości.

Jako miłośnik koni pełnej krwi założył w swym majątku Nowosielice (na Wołyniu) nieduże stado. Nabył ogiera bardzo dobrej budowy Espoir'a (Barcaldine i Bel Esperanza) i około dziesięciu klaczy za granicą. Ze stada w Nowosielicy wyszedł kaszt. rosły Casanowa (Espoir i Cascade), który w 1894 r. z powodzeniem biegał na torze Mokotowskim. Biegało własnego chowu kilka koni w 1906 i 1907 r.

Co do Espoir'a to dał z klaczami doprowadzonemi do niego z Królestwa, potomstwo, które wyróżniło się: jak Count st. ks. Adama Lubomirskiego, derbista 1907, Herburt stada własnego, Countess Eleonor st. wł. Splendor st. S Epszteina.

Espoire przeszedł następnie do Józefa hr. Potockiego, ale niedługo służył—padł z powodu złamania nogi w boksie.

Nowosielice pod koniec ubiegłego wieku nabył od J. hr. Giżyckiego Józef hr. Potocki, w celu utworzenia dwóch majoratów dla swych synów. Klacze pełnej krwi pozostały na miejscu.

Hr. Giżycki nie mógł pogodzić się z olbrzymiemi wstrząśnieniami, bajecznymi wynikami wypadków wojennych. Zamieszkał w Wiedniu, bo do tego miasta nawykł i łączą go z niem dawne wspomnienia.

Będąc już poważnie zagrożony chorobą, na jakie dziesięć dni przed zgonem zaprosił swych przyjaciół na obiad i jakby senator rzymski Petronjusz, chce się w ten sposób z życiem pożegnać.

Był to człowiek co do pojęć niezwykły, oryginalnych poglądów — encien regime. *S. W.*

K R O N I K A.

KRAJOWA.

— **Dziś wyszedł pierwszy zeszyt „Wiadomości Wyścigowych"**, organu urzędowego T. Z. do H. K. w P. Prenumerata (w redakcji „Jeźdźca i Hodowcy') wynosi rocznie 20 zł., półrocznie 10 zł.

— **1 marca upływa ostateczny termin** zapisów do handicapów Otwarcia Nr. 1 i 2. Waga ogłoszona będzie 1-go kwietnia.

— **3 l. kl. gn. Faszystka** stajni Habdank znajduje się obecnie w treningu u żokieja-trenera J. Góreckiego.

— **Konie stajni p. Z. Dobieckiego** oddane zostały pod opiekę trenerowi M. Stanisławskiemu.

— **Kwestja przyjazdu żokieja Gołowkina** nie jest jeszcze ostatecznie zdecydowana.

— **Jeździec W. Nowicki** podpisał kontrakt ze stajnią p. M. Butkiewicza.

— **Klacz Cyllę** od J. hr. Czarneckiego nabył por. Zgorzelski, a nie kap. Bylczyński, jak mylnie było podane.

— **3 let. klacze Urodę** (Liege i Molly Malone) i **Uciechę** (Orest i Legja) od L. J. bar. Kronenberga nabył pan A. Budny.

— **Opłata za stanówkę z ogierem Mantonem** wynosi 150 zł od klaczy.

— **Ze stada Bartoszówka,** p. K. Dzierzbickiego klacze Gaff, Lanoline i Lady Pegoys zostaną wysłane pod og. Harrier do Ostromecka. Do stada został nabyty, jako reproduktor og. Schlingel, który tytułem próby otrzyma kilka klaczy pełnej krwi.

— **Ś. p. Antoni Knaap,** znany w świecie sportowym jeździec konkursowy, organizator i zastępca prezesa Polo-Klubu, zmarł 7 stycznia w Warszawie.

— **Stadnina Leisznowska.**

W skład stada leisznowskiego wchodzi obecnie 12 matek i 2 ogiery, a mianowicie:

Matki stadne: 1) Electra (Con amore i Ellipse), 2) Kaśka (Morganatic i Maritima), 3) Poinsettia (Sunflower II i Personalty), 4) Alpha (Alaric i Fantina), 5) Esneh (Horyzont lub Orpha i Snow), 6) Mundane (Alaric i Mundon), 7) Nabotoris (Nabot i Oria), 8) Alcantara (Alaric i Princess Greza), 9) Platina (Regent's Park i L'Exilée), 10) Antinea (Alaric Victor i Montana), 11) Angara (Vadi Halfa i Esneh) i 12) Assiout (Alaric Victor i Esneh;

Ogiery: 1) Alaric Victor (Alaric i Vae Victis) i 2) Arak (Falb i Rigo).

Przychówek 1925 r. składa się z 7 sztuk: 4 ogierków i 3 klaczek:

Ogierki: 1) Batiar (Alaric Victor i Electra), 2) Birbant (Alaric Victor i Poinsettia), 3) Borsuk (Arak i Alcantara) i 4) Bartosz (Arak i Platina);

Klaczki: 1) Biskra (Alaric Victor i Nabotoris), 2) Babie Lato (Alaric Victor i Kaśka) i 3) Birma (Arak i Alpha).

W roku zeszłym matki stadne pokryte były:

Alariciem Victorem: Electra, Kaśka, Esneh, Nabotoris;

Arakiem: Antinea i Mundane;

Mantonem: Platina i Alcantara.

Fils du Ventem: Poinsettia i Alpha.

W roku bieżącym przeznaczone zostały:

pod Alarica Victora: Poinsettia, Nabotoris, Platina i Kaśka;

pod Araka: Alpha, Mundane, Assiout i Antinea;

pod Fils du Vent'a: Electra, Esneh i Alcantara i

pod Mantona: Angara.

Ze względu na brak u nas w kraju wybitnych reproduktorów pozwalamy sobie poświęcić nieco więcej miejsca ogierom leisznowskim.

ALARIC VICTOR, og. c. gn. ur. w r. 1911 w st. Leisznowskim

Vae Victis				Alaric			
Nickel		Matchbox		Princesse de Galles		St. Germain	
Black Duchess po Vedette	Kisber Öcscse po Buccaneer	Match Girl po Plebeian	St. Simon po Galopin	Lady Hermione po Hermit	Galliard po Galopin	La Clara po Blair Athol	St. Louis po Hermit

Alaric Victor dwulatkiem uczestniczył w wyścigach w Warszawie 6 razy, przyczem raz wygrał, raz był trzecim i cztery razy bez miejsca. Wygraną nagrodą był Produce, w którym Alaric Victor pobił: Numera, Siama i Naprzoda, i po wygraniu tej nagrody musiał następnie współzawodniczyć już tylko w najlepszych towarzystwach

W wieku lat trzech Alaric Victor współzawodniczył na torach stołecznych sześć razy: wygrał 2 razy, 2 razy był drugim, raz czwartym (Derby) i raz bez miejsca.

W Warszawie po wygraniu 900 rublowej nagrody, wygrał następnie bardzo łatwo o 2 długości nagrodę Rulera, bijąc Numera i Boulangera, poczem zakasłał i w Warszawie na torze się więcej nie ukazał.

W Petersburgu debiutował w czerwcu w nagrodzie Demosthenesa (1600 rb.), którą przegrał do Parysa, bijąc Mirbeau i Araschana, następnie przegrał trzytysiączną nagrodę, przychodząc czwartym za Zaukönigiem Sheredamem i Santosem.

Przewieziony do Moskwy wystąpił tam 24 czerwca w nagrodzie 1200 rb., i uległ Junakowi, bijąc Zaza-Fuffę i Szamana II.

W pięć dni potem ukazał się na starcie Wszechrosyjskiego Derby i tu zrobił bardzo dobry wyścig, walcząc w połowie prostej o pierwsze miejsce. Wyścig ostatecznie przegrał do Gallusta, Mac-Mahona i Brave Lada, bijąc Boba, Arbitra, Flying Boy'a, Elegesta i Esteta.

Alaric Victor współzawodniczył, mając już niepewną nogę, w wyścigu zakulał i już więcej na torze się nie ukazał. Ogólna jego wygrana wyraza się sumą 6492 rb.

Czas wielkiej wojny Alaric Victor przebył w Rosji. Sprowadzony do Polski w roku 1920, przeznaczony został w stadzie lesznowskim na reproduktora i w 1923 roku widzimy na torze pierwszy jego produkt: ogierka Unreclamaid (po Very Ugly), który wygrał 51.000 mk.

W następnym roku przychówek po nim (Ałła, Assiout, Lila Chanum i Valera) wygrał 1.710 zł. W roku zeszłym jego dzieci (Ałła, Assiout, Cezar, Kasztelan, La Monteria, Menzalaric, Valera) wygrały 30.070 zł.

A trzeba zwrócić uwagę na to, iż Alaric Victor kryje tylko lesznowskie klacze, obcych prawie nie otrzymuje, jest przeto wyzyskany w bardzo nieznacznym stopniu.

Sądząc z maści Alaric Victor należy krwią do c.-gn Vedette, względnie do Galopin'a, na których ma imbreedy. Biorąc to pod uwagę najlepiej do niego nadawać by się winny klacze z krwi Vedette, co stwierdził, dając z córką Sunflowera II (Sundridge—Amphion—Speculum—Vedette) Poinsettią—Valerę, a z córką Con amore (Matchbox—St. Simon—Galopin—Vedette) Electrą—La Monterię.

Jako mający krew „outside" w linjach żeńskich Alaric Victor domaga się krwi jaknajszlachetniejszej: Heroda, Blacklocka, Newminstera nawet. Zgodnie z powyższem z klaczą z krwi Le Sancy—Nabotoris dał on Iruna.

Jeszcze bardziej nadawać by się winny do niego klacze z krwi Buccaneer'a, Kisbera, Kisber-öcscse.

Córka jego Menzalaric pochodzi z krwi bardzo szlachetnego Defenee'a, przyczem jej babka (matka matki), Diavolezza jest córką Le Sagittaire'a (Le Sancy).

Posyłanie do Alarica Victora klaczy krwi szlachetnyeh ze względu na jego maść, linje żeńskie i prądy krwi, w żyłach jego matki płynące, nie wyczerpuje jednak zagadnienia, gdyż wiadomo, że krwi Hermita odpowiada najlepiej krew Sterlinga (a zwłaszcza Isonomy'ego) i Melbuorna.

Krew Hermita, dodać warto, odgrywa obecnie we Francji rolę dominującą. Z krwi tej idący Sans Souçi II stoi w roku bieżącym na czele listy zwycięzkieh reproduktorów.

ARAK, og. gn. ur. w r. 1916 w Austrji

Rigó				Falb			
Miss Herschell		Jack O'Lantern		Fantasie		Matchbox	
Lady Herschell po Julius	Sefton po Speculum	Mystery po Trumpeter	See Saw po Buccaneer	Fancy po Orlando	The Palmer po Beadsman	Match Girl po Plebeian	St. Simon po Galopin

Arak dwulatkiem brał udział w 11 wyścigach w Austrji, pięć w nich wygrał, 3 razy był drugim, 2 razy trzecim i raz bez miejsca; suma wygrana 49.180 koron. Najważniejszą z jego wygranych była Hatvaner Preis, 20,000 koron, dystans 1100 mtr., w której pobił wcale dobrze konie: Ad mél, Déffény, Komödiant, Uposz i Nemzeti.

Trzylatkiem, kupiony do Polski, uczestniczył w Warszawie w 5 wyścigach, lecz ponieważ już dwulatkiem zbrockendownował, wyścigi jego w tym wieku nie były udane wygrał raz tylko, raz był drugim, raz trzecim i 2 razy bez miejsca: suma wygrana — 4.950 marek.

Czterolatkiem brał udział w 2 wyścigach: był trzecim w nagr. 12.000 mk. i pierwszym w nagr. 6.000 mk., wygrał 7.200 marek.

Kulawy, więcej już nie mógł być wyzyskiwanym na torze i wzięty został do stada.

Pierwsze jego produkty, Aral i Erie, ukazały się na torze w roku 1924 i wygrały 3920 złotych. W roku zeszłym jego dzieci: Aral, Erie, Allier i Bandurka wygrały 18990 złotych.

Arak należy do rodziny Nr. 29 bardzo „outside". Jednak Miss Herschell dała nie bez wartości Don Gomusa, oraz klacz Rozsi, rodzoną siostrę Rigo, która z Mindigiem dała zwycięzcę Hazafi Preiss — Jalouse. Rodzona siostra Araka, o rok odeń starsza, Sárgarigó wygrała w Budapeszcie pięćdziesięciotysięczną nagrodę Kozma-Memorial-Stakes.

Krew St Simona, od którego wywodzi się Arak w linji prostej męskiej, jest tak skonsolidowana, że łączy się jaknajlepiej ze wszystkiemi bez wyłączenia prądami pełnej krwi. Dobór klaczy do Araka ogranicza się więc do tego, by dawać mu źrebice, które na torze wyróżniły się zdolnościami steyerskiemi. Steyerka Alcantara dała z Arakiem — Arala.

Jedyne zastrzeżenie: klacze z krwi Orlando lub mające na niego inbreed, mniej zdają się być dla Araka odpowiednie.

I. O.

— Wczesne meldunki do nagrody im. Ludwika Grabowskiego, trzyletni przychówek 1928 r. (II termin).

Bronisław Szwejcer: Runa (King's Idler i Kalaena),
Rista (Manton i Bajka),

Czesław Baczyński: Sirdarka (Promień i Esperance).
Roman Czaykowski: Diana (Harsona i Déli Szél),
Pas d'argent (Harsona i Pehely),
Bakarat (Harsona i Balata),
Kiss me quick (Harsona i Kitty),
Primavera (Harsona i Podmelec),
Piccolo (Harsona i Pacsirta II),
Laddy (San Gennaro lub Harsona i Lady Prim),
Mah Yong (San Gennaro lub Harsona i Mennin Gate).
Joachim hr. Alvensleben-Schönborn: Bill (Albula i Bonny Betty),
Hermosa (Albula i Hajadon),
Ma jalousie (Albula i Molly Clark).
Bohdan Wydżga (Sac à Vin B. W. (Mości Książę i Queen [Championess),
Résonnance B. W. (King's Idler i Ira),
Ludwik Orpiszewski: Lisowczyk (Manton i Nemezis).
Stanisław hr. Czacki: Balsamina (Ballyheron i Tillery).
Nina hr. Dunin: Viking (Balthazar i Valailles).
Bogdan Ziętarski: Pex Ball (Balthazar i Pexi).
Kazimierz Dzierzbicki: Dziedzic (Manton i Radiation).
Dzianet (Manton i Belgja).
Adam ks. Czartoryski: Ebro (Manton i Brise Guigne),
Esmeralda (King's Idler i Braga),
Estella (Manton i Mira).
Aleksander Olszowski: Zygfryd (Balthazar i Tilly II),
Zulus (Illuminator i Salamandra),
Zuza (Illuminator i Good Luck),
Zbroja (Balthazar i Toothpick).
Adam i Józef Bronikowscy: Ekstaza (Carabas i Red Start),
Etyl (Carabas i Risotta),
Michał Berson: Biskra (Alaric Victor i Nabotoris),
Birma (Arak i Alpha).
Birbant (Alaric Victor i Poinsettia),
Babie Lato (Alaric Victor i Kaśka),
Ktery-Szepietów: Bramin (Manton i Bursa),
Rygor (Manton i Rybitwa),
Eunice (Manton i Ewa).
Leopold Jan baron Kronenberg: Żupan (Blue Danube i Karabela).
Zbir (Ballyheron i Maleńka),
Zawieja (King's Idler i Osa.
Konstanty hr. Zamoyski: Fougère Royale (Witeź i Nasza Pani),
Fairy Langden (Manton i Ruń).
Marjan Jedrzejowicz: Mecenas (Wily Attorney i Frau Szerena).
Mieczysław Radwan: Fantoma (Oszczep i Desmira),
Fergana (Witeź i Bourgogne),
Florida (Oszczep i Medora II).
Eugenjusz Grzybowski: Irasatti (As-des-As i Patti),
Iwonka (Chilperic i Etus).
Michał Róg: Battaliana (Morganatic i Battaglia),
Galopada (Ballyheron i Galachat),
Remus (King's Idler i Menzala),
Waleczny (King's Idler i Soulz),
Władysław hr. Zamoyski: Ammon (Ballyheron i Kentucky).
Astarté (Manton i Nuit de Mai).
Ignacy hr. Mielżyński: Lava (Fils du Vent i Laveuse),
Dum-Dum (Fils du Vent i Dichtung),
Kabałka (Fils du Vent i Cassolette)),
Mandarynka (Fils du Vent i Moquerie).
Andrzej hr. Morsztyn: Gnom (Coriolanus i Rara Avis),
Zarząd Stadnin Państwowych: Granit (Manton i Chorok Bridge),
Georgina (Manton i Azalja),
Garonna (King's Idler i Rodija),
Gorgias (Manton i Saffy),
Grafolog (King's Idler i Blaustrumpf).
Grandezza (King's Idler i Reine Fiammette),
Giaur (Manton i Aragwa),
Grymas (King's Idler i Fantazja),
Goldynga (King's Idler i Riga),
Gambija (King's Idler i Amhara),
Głębina (Morganatic i Rusałka),
Gran (Morganatic i Szegély),
Ghazi (Manton i 41 Czerkies),
Gasparone (Manton i Rosamunda),
Grota (Morganatic i Ione),
Goniec (Manton i Kérdés),
Albert hr. Wielopolski i Aleksander margrabia Wielopolski:
Andiamo (Manton i Guadiana),
Hassan (Manton i Zeyneb),
Chimera (Manton i Krajczanka).
Stanisław książę Lubomirski: Foresta (Manton i Apsara),
Franciszek Wężyk: Alma (Morganatic i Amata),
Samson (Morganatic i Sevilla).
Groźny (Manton i Galathea),
Kaprys (Ballyheron i Kathleen),

— Wczesne meldunki do nagrody im. Ludwika Grabowskiego, trzyletni przychówek 1929 r. (I termin).

Witold Iłłakowicz: Dźwina (kryta Stavropolem),
Email (kr. Mantonem),
Henryk Woźniakowski: Krieau i
Happy Star (kryte Balthazarem).
Bronisław Szwejcer: Pantera i
Kalaena (kryte Mantonem).
Czesław Baczyński: Sandomierzanka (kryta Promieniem).
Tomasz ks. Lubomirski: Autumn Hue (kr. Mantonem),
Another Attempt (kr. King's Idlerem).
Roman Czajkowski: Déli Szél, Pehely, Kitty, Podmelec, Pacsirta II, Lady Prim, Mennin Gate, Fox Trott, Csacsi i Lavenda (kryte Harsoną).
Joachim hr. Alvensleben-Schönborn: Bonny Betty, Barbara Belle, Hajadon, Cytise, Szerena, Cote d'Amour, Glaneuse (kryte Harrierem).
Adam Wolański: Roli Poli II (kr. Stavropolem).
Stanisław hr. Czacki: Tillery (kr. Fils du Vent),
Perła (Morganatic'em).
Nina hr. Dunin: Alderney (kr. Balthazarem).
Bogdan Ziętarski: Irish Dancer (kr. Ballyheronem),
Aurea i Pexi (kr. Balthazarem).
Henryk Cichowski: Rózga (kr. Coriolanusem),
Sucha (kr. Stavropolem).
Kazimierz Dzierzbicki: Radiation (kr. Mantonem),
Belgja (kr. King's Idlerem),
Adam ks. Czartoryski: Iskra, Braga, Blondyna, Marichette, Pera,
Blamless (kryte Parachutem),
Bomba i Lexavis (kryte King's Idlerem),
Mira i Sobótka (kryte Mantonem).
Aleksander Olszowski: Faustine, Good Luck, (kryte Huszarem), Salamandra, Polmoodie VI, Newa, Tilly II (kryte Illuminatorem)
Adam i Józef Bronikowscy: Red Star, Risotta, Chuckle (kr. Carabasem).
Michał Berson: Nabotoris, Electra, Esneh (kr. Alaric Victorem),
Alpha, Poinsettia (kr. Fils du Ventem),
Alcantara (kr. Mantonem).
Ktery-Szepietów Bursa, Rybitwa, Glorja, (kr. Morganatic'em),
Ewa, Siam, Enigma (kryte Fils du Ventem).
Ludwik Orpiszewski. Hera (kr. Melkiem),
Nemezis (kr Mantonem),
Eloe (kr. Stavropolem).
Bohdan Wydżga: Topola (kr. Stavropolem).
Leopold Jan bar. Kronenberg: Oj-dana, Osa (kr. Blue Danubem),
Rose de l'Enfer, Odsibka (kr. Coriolanusem),
Moja Luba (kr. Phatem).
Antoni Budny: Fetisaora, Spacza (kr. Götterknabe).
Hieronim ks. Lubomirski: Bourgogne i Medora (kr. Stavropolem),
Baratarja, Desmira (kr. Mantonem),
Prawda (kryta Witeziem).
Konstanty hr. Zamoyski: Ruń, Pilica, Pożoga (kr. Mantonem).
Eugenjusz Grzybowski: Etus (kr. King's Idlerem),
Pirok (As-des-As),
Gaberl (kr. Stavropolem).
Michał Róg: Armantine (kr. Stavropolem),
Gumdrop, Consolatrice (kr. Mantonem),
Soulz, Menzala, Lytta (kr. King's Idlerem).
Władysław hr. Zamoyski: Lepante (kr. Fils du Ventem),
Kentucky (kr. King's Idlerem),
Nuit de Mai (kr. Mantonem).
Kazimierz Gościcki: Stettin (kr. Postasem).

Ignacy hr. Mielżyński: Dichtung, Laveuse (kr. Dealerem),
Andrzej hr Morstin: Rara Avis, Rossadana (kr. Mantonem).
Stanisław Maryewski: My Baby (kr. King's Idlerem),
Mścisław Butkiewicz: Bandura (kr. Parachutem).
Albert hr. Wielopolski i Aleksander margrabia Wielopolski: Benora, Guadiana, Resolute, Wiosna Zeyneb (kryte Mantonem),
Krajczanka (kr. Stavropolem).
Nedjide (kr. Fils du Ventem).
Zarząd Stadnin Państwowych: Azalja, Habe, Circe, Vola, Chorok Bridge, Cylicja, Szegély, Rosamunda, Aragwa (kryte Mantonem),
Saffy, Rodija, Rusałka, Chrysothemis (kr.King's Idlerem), Cavalla, Amhara, Fantazja (kr. Fils du Ventem),
Riga, Surma, Gamma (kr. Stavropolem).
Stanisław ks. Lubomirski: Apsara (kr. Mantonem)
Aleksander Karski: Renia, Canzonette (kr. Fils du Ventem).

ZAGRANICZNA.

— **Sceptre padła** w pierwszych dniach lutego w wieku 27 lat. Córka Persimmona i Ornament urodziła się w stadzie Duka of Westminster w 1899 r. Nabyta następnie jako roczniak za 10.000 gw. przez p. R S. Sieviera wygrała w wieku trzyletnim nagrody: 2 tysiące Gw., Tysiąc Gw., Oaks i St Leger. Była potem własnością p. W. Bassa (za 25.000 Ł), p. S. Tattersalla (za 7.000 Ł) i lorda Glanely (za 7.000 Ł). Dokonała żywota na fermie Exning, koło Newmarket.

— **Le Journal,** codzienne pismo francuskie, w numerze z dnia 25-go stycznia r. b. podaje wzmiankę o szczęśliwej p. Oldze Poufkin, która, grając tylko według własnych spostrzeżeń, wygrała w ciągu roku przeszło 2 miljony franków w totalizatora.

— **Pierwszy produkt Epinard'a** urodził się we Francji w stadzie Bessan. Kasztanowate źrebię przypominające ojca i mające te same co i on odmiany nazwane zostało Epinal.

— **Pau,** 31 stycznia.

Grand Prix de Pau (steeple chase) 75.000 fr. (86.000 fr.) 4300 mtr.

Smoke Cloud (Zria i Dhoy Dheen) 68 kg., p. H. von Heukelom ż. Loiseau — 1

Le Touquet (60 kg.) — 2, Portmore (76 kg.) — 3, b. m. Oppoponax, 5 koni upadło, jeden wyłamał.

— **Do Niemiec** w 1925 r. sprowadzono 190 koni pełnej krwi ang., w tem najwięcej z Francji (57), Węgier (44) i Anglji (29). Resztę stanowią konie importowane z Austrji, Czechosłowacji, Belgji, Włoch, Hollandji i Danji.

— **Austryjackie Derby** w 1926 r. będzie miało tę samą wartość pieniężną co i w roku ubiegłym (150.000 kor.) Zwiększone zostały tylko Welterhandicapy o 100% i najnisze nagrody o 60%.

— **Pierwszym faworytem** na Derby austryjackie jest Naplopó (cota $1^1/_2$: 1). Następnie faworyzowane są również węgierskie konie Guzman i Vadito (5 : 1).

W Oaksie (Stuten Preis) najwięcej widoków powodzenia ma kl. Little pet (2 : 1).

— **W wyścigach angielskich** w roku zeszłym udział brało 4690 koni, w tem 1633 dwuletnich, 1175 trzyletnich, 712 czteroletnich i 1170 starszych. Nagród rozegrano na sumę 715.295 f. ster.

— **Do Grand National Steepie Chase'u** (Liverpool) zgłoszono 12 stycznia 60 koni w wieku od 6-ciu do 14-tu lat.

Do Lincolnshire Handicapu — 62 konie, z których jeden trzyletni (Nothing Venture), jeden dziewięcioletni (Grave Fairy), jeden ośmioletni (Evander) i dwa siedmioletnie.

Wagi do tych handicapów zostały ogłoszone 28 stycznia. W Lincolnishire handicapie (24 marca) najcięższe wagi otrzymały:

4 l. Zionist	— 9 st. 1 lb. *)
4 l. Brumaire	— 9 st.
4. l. Ptolemy II	— 8 st. 13 lb.
4 l. Oojah	— 8 st. 12 lb.
4 l. Pons Asinorum	— 8 st. 12 lb.
4 l. Coram	— 8 st. 12 lb.
4 l. Aethelstan	— 8 st. 11 lb.
4 l. Prompt	— 8 st. 11 lb.
4. l. Loddington	— 8 st. 8 lb.
5 l. Windward	— 8 st. 6 lb.

Zwraca uwagę że między najwyższemi wagami figurują konie francuskie: Brumaire p. A. K Macombera, (który swojemi końmi wygrał w Anglji 2 razy „Cesarewitch St." — Forseti 1925 r., Rose Prince 1923 r. — i w roku ubiegłym „Cambridgeshire hdcp." — Masked Marvel), Ptolemy II i Aethelstan p. I. D. Cohna i Coram p. P. Wertheimera.

W Grand National Steeple Chase (Liverpool, 26 marca) najwyżej postawione zostały:

10 l. Silyo	— 12 st. 7 lb.
12 l. Gerald	— 12 st. 2 lb.
12 l. Old Tay Bridge	— 12 st. 2 lb.
12 l. Fly Mask	— 11 st. 13 lb.
14 l. Lautaret	— 11 st. 13 lb. **)
10 l. Double Chance	— 11 st. 10 lb.
11 l. Vive	— 11 st. 10 lb.
9 l. Ardeen	— 11 st. 9 lb.
7 l. Bright's boy	— 11 st. 8 lb.
9 l. Sprig	— 11 st. 7 lb.
12 l. Fort Elisabeth	— 11 st. 7 lb.
10 l. Ballinode	— 11 st. 5 lb.

Znawcy najbardziej liczą się z Silvo, przypuszczają również, że Fly Mask i Sprig będą przed Old Tay Bridge, temwięcej, że Sprig w roku przeszłym niespodziewanie dobrze zachował się w tej gonitwie i wykazał lepszą formę niż spodziewano się. Niektórzy wróżą zwycięztwo zeszłorocznemu tryumfatorowi Double Chance i Jack Hornerowi. Trudno przewidzieć dzisiaj, kto ma najwięcej szans, tembardziej, że może w ostatnich dniach wyskoczyć nowy faworyt z pomiędzy mało znanych, jak było w roku ubiegłym (Double Chance).

*) Stona ma 14 lb.
**) Koń francuski.

Krytycy, którzy nie biorą pod uwagę całej karjery, tylko jeden wyścig w Grand National w roku przeszłym, porównują wagi zeszłoroczne 7-miu pierwszych koni w tej gonitwie z tegorocznemi:

	1925	1926
Double Chance	10 — 9 (1)	11 — 10
Old Tay Bridge	11 — 12 (2)	12 — 2
Fly Mask	11 — 11 (3)	11 — 13
Sprig	11 — 2 (4)	11 — 7
Silvo	12 — 7 (5)	12 — 7
Dwarf of the Forest	10 — 10 (6)	10 — 10
Jack Horner	10 — 00 (7)	10 — 5.

Również ogłoszony został handicap „Victoria Cup", w którym pierwsze trzy najwyższe wagi otrzymały konie francuskie: Masked Marvel, Brumaire i Lorrain. Lincolnshire handicap robił p. C. L. Penrhyn Horby, Grand National — p. E. A. C. Topham i Victoria Cup — p. A. Fawcett.

— **Wyścigi w Czechosłowacji w 1925 r.**

Jako klasyczne gonitwy uważane są w Czechosłowacji w pierwszym rzędzie: „Československé Derby", „Velkà jarni cena triletých" i „Cena Chebska"; ten ostatni wyścig przeznaczony jest dla koni dwuletnich. Następnie idą: „Gomba handicap", „Svatováclavská cena", „Cena presidenta republiky" i „Cena mesta Karlovych Varu". Oaksu („Cena klisen") w roku ubiegłym nie rozgrywano, natomiast odbył się wyścig dla klaczy 3 letnich i starszych („Podzimni cena klisen"). Dużą tradycję ma „Velkà pardubická steeple chase".

Pierwszy w programie figurował „Gomba hdcp.", który zebrał duże pole złożone z 11-stu koni, z faworytką Soubretta na czele. Wygrał go jednak stary Advent (Sly Fox i Differenz) w walce z Flamendrem. Gonitwa „Velká jarni cena 3 latých" zakończyła się łatwem zwycięztwem Tábora (Dagor i Tavol) nad Bayardem i Flamendrem; reszta koni roli większej w wyścigu nie odegrała. Rezultat ten łatwo było przewidzieć ponieważ Tábor przedtem łatwo pobił w „Revnickiej cenie" Adventa.

W największym wyścigu sezonu „Československé Derby" udział brały i konie wiedeńskie. Derbistą okazał się czeski Renommé (Percy i Raymonde), zwyciężając po zaciętej walce Flamendra i Winnetou. Jak można było stwierdzić następnie, Derby nie dało prawdziwej miary zdolności uczestników, gdyż Renommé potem stale przegrywał, idąc w ślady swoich poprzedników, (Wallada w 1923 r. i Cleopatra w 1924 r.) a dobry drugi Flamender niczem więcej się już nie odznaczył. Za to trzeci w Derby, Winnetou, okazał się dobrym koniem, wygrywając nagrody: „Velká cena Internat. Clubu Karlsbad" i „Cena presidenta republiky". Tábor najwidoczniej nie był w formie, gdyż następnie okazał się najlepszym koniem, w Derby zaś zajął przedostatnie miejsce.

„Cena Chebska" straciła dużo z zainteresowania, gdyż do startu wyszło zaledwie 4 dwulatki. Wyścig zakończył się sensacyjną porażką wielkiego faworyta Primasa (Sanskrit i Primissima), przegrał bowiem do wiedeńskiej klaczy, Conny, która niczem przedtem ani potem się nie wyróżniła: było to jedyne jej zwycięztwo w wieku dwuletnim. Lepszą formę stwierdziła trzecia Edica (Oiseau i Differenz), ostatnią była słaba Prima.

Wielki Pardubicki steeple chase, ostatni duży wyścig sezonu, wygrał Landgraf II (Irrwich i Libelle), koń w polu najlepszy, który już raz zdobył tę nagrodę w 1923 r. Przez dłuższy czas bardzo widoczną rolę odgrywał w gonitwie francuski koń Fidelio, lecz ostatecznie został czwartym. Dobrze zachowywały się Den i niemiecki Ludoff.

Sezon zakończył się nieprzyjemnym zgrzytem: głośnem echem w sportowych sferach i w pismach odbiła się sprawa Jockey Clubu, który nie mogąc wypełnić swoich zobowiązań oznajmił cyrkularzem wierzycielom, że dla wyrównania należności proponuje 21%, co wywołało wielkie sarkania i ostrą krytykę gospodarki Jockey Clubu. Również prasa sportowa węgierska, niemiecka i austrjacka poruszyły tę sprawę obszernie.

— **Uznając wielkie znaczenie hodowli koni pełnej krwi** i związanych z nią wyścigów, rząd czechosłowacki w tych dniach na radzie ministrów ma rozpatrywać sprawę udzielenia Czechosłowackiemu Jockey Clubowi subwencji w sumie półtora miljona koron czeskich (taka sama była udzielona dwa lata temu), z której byłyby spłacone długi: właścicielom stajen 560.000 k. c, ministerstwu finansów 300.000 k., miastu Pradze 250.000 k. i byłemu prezesowi Jockey Clubu, doktorowi Lobkowiczowi, 450.000 k.

— **Ze statystyki amerykańskiej** (Ameryka północna) za 1925 r.

Najwięcej wygrały konie:

	gon.	zw.	dolar.
Pompey 2 l. og. gn. (Sun Briar—Cleopatra)	10	7	121.630
Canter 2 l. og kaszt. (Wildair—Virginia L)	18	8	113.948
Princess Doreen 4 l. kl. gn. (Spanish Prince II — Lady Doreen	25	11	69.220
American Flag 3 l og. kaszt. (Man O'War — Lady Comfy)	4	4	68.350
Silver Fox 3 l. og. siwy (Grey Fox II — Mary Q'n of Scots)	24	9	60.725
Atherstone 5 l. wał. gn. (Marathon — Sicilia)	12	3	58.025
Flying Ebony 3 l. og. kary (The Finn — Princess Mary)	5	2	57.100
Mad Play 4 l. og. kaszt. (Fair Play — Madcap)	13	7	57.080
Coventry 3 l. og. kary (Negofol—Sun Queen)	4	1	52.820
King Nadi 3 l. og. c.-gn. (King James — Nadinette)	16	6	50.060

Największe nagrody wygrały:

2 l. Pompey — nagr. „Futurity Stakes"	58.480 dol.
5 l. Atherstone — „Cofforth hdcp." .	56,425 „
2 l. Canter — „Pimlico Futurity St." .	53.350 „
3 l. Flying Ebony—„Kentucky Derby"	52.950 „
3 l. Coventry — „Preakness Stakes" .	52.700 „

Na czele reproduktorów stoją:

	koni	zw.	dolar.
Swepp	63	166	216.434
Spanish Prince II	34	86	211.656
Man O'War	21	49	202.543
Omar Khayyani	52	101	195.688
Wrack	66	171	193.787
Fair Play	33	86	192.826
Sun Briar	18	49	191.606
Light Brigade	56	143	184.961

Pierwsze miejsca na liście zajmują żokieje:

	jazd	zwyc.
A. Mortensen	983	185
G. Johnson	879	152
J. Dillea	775	149
H. Stutts	719	147
L. Neal	838	141
W. Harvey	783	138
L. Schaefer	928	138
J. Maiben	587	137
H. Elston	803	134
C. E. Allen	864	132

Na amerykańskich torach rozegrano nagród na sumę 12.576.915 dolarów, z czego największa suma przypadła na tory „Tijuana Jockey Club" (Meksyk) i „Kentucky Jockey Club" (Latonia). Każdy prawie tor ma swoją nagrodę Derby. Najcenniejsze: Kentucky Derby 52.950 dol., Latonia Derby (25.225 dol.), Cincinnati Derby (20.900 dol.); najmniej cenne — Utah Derby (1.700 dol.). Ogółem 15 nagród Derby.

Najlepsze rekordy czasu na dyst. 1 mili (1600 mtr.) ustanowiły w przeszłym roku na torze Belmont Park—5 l. „Cartoonist" i na torze Coney Island—4 l. „San-utar", które przebyły milę w 1 m. 36²/₅ s. pod wagą 115 i 107 ang. funtów. Dwuletni Mars wygrał w 1 m. 37 s.

Na czele zeszłorocznych trzylatków stanął og. kaszt. American Flag (Man O'War i Lady Comfey), który startował 4 razy i tyleż odniósł zwycięztw w gonitwach: Bayside Handicap (1.350 dol.), Withers Stakes (19.600 dol.), Belmont Stakes (38.500 dol.) i Dwyer Stakes (8.900 dol.). Za drugiego uważany jest zwycięzca Kentucky Derby — og. kary Flying Ebony (The Finn i Princess Mary). Trzecie miejsce zajmuje og. siwy Silver Fox, który na 24 starty wygrał 9 gonitw, w tem Cincinnati Derby).

Championem dwulatków okazał się og. gn. Pompey (Sun Briar i Cleopatra), który, uczestnicząc w dziesięciu wyścigach, był 7 razy pierwszy, 2 razy drugi i raz bez miejsca. Wygrał nagrody: trzy „Purse" po 700 dolarów, „East View Stakes" (7.350 dol.), „U. S. Hotel Stakes" (10.650 dol.), „Hopeful St." (42.850 dol.) i „Futurity St." (58.480 dol.), W tej ostatniej gonitwie niósł 57¹/₂ kg.

W spisie 126-ciu żokiei, którzy wygrali od 1-go do 184-ch wyścigów, najcięższym jest (53 kg.) znany i na warszawskim torze J. Butwell (na 155 wyścigów wygrał 24). Przeciętna waga żokiei wonosi od 44-ch do 48-miu kg. i wszyscy najlepsi są to przeważnie młodzi chłopcy. Championi Mortensen i Johnson robią wrażenie zupełnie dziecinne.

— **W. Duke,** znakomity trener, zmarł w Ameryce. W 1904 r. W. Duke przyjechał do Francji, żeby objąć stajnię p. W. K. Vanderbilta i dopiero po dwudziestu latach (jesienią 1924 r.) wrócił syt sławy do rodzinnego kraju-Stanów Zjednoczonych. W ostatnich latach pobytu we Francji trenował konie ks. Aga Khana i p. Ambatielosa. Konie znajdujące się u niego w treningu 5 razy wygrały francuskie Derby (Prix du Jockey Club): cztery p. Vanderbilta: Maintenon (1906), Sea Sick (1908 — łeb w łeb z Quintette), Négofol (1909), Tchad (1919) i raz ks. Aga Khana—Pot au Feu (1924). Grand Prix de Paris W. Duke wygrał Northeastem, Prix du Conseil Municipal Maintenonem, Prix du Président de la République końmi Maintenon, Sea Sick, Oversight i Pot au Feu. Oprócz tych W. Duke trenował niepobitego Prestige'a, Zagreusa, Niceasa i w. in.

MYŚLIWSKA.

— **W Gałowie u Michała hr. Mycielskiego** odbyło się polowanie na zające, w dniu 21 grudnia 1925 r. W pięciu kotłach w ciągu czterech i pół godzin zabito w dziewięć strzelb 274 sztuki pomimo silnej odwilży. Królem polowania był Edward hr. Mycielski, wice królową Marja hr. Bnińska. Pozatem uczestniczyli w polowaniu: Mieczysław hr. Kwilecki, p. Szymon Karski, p. J. Turno, Jan hr. Kwilecki, pułk. Skotnicki, p. Stanisław Kurnatowski i p. Stanisław Bat. Kierownictwo polowania spoczywało w rękach gospodarza.

— **W Porycku u Stanisława hr. Czackiego** odbyło się polowanie, 15 i 16-go stycznia, na dziki. Otropionych było koło 70 dzików, a na przestrzeni 3000 morgów obliczają ich ilość na 150 sztuk.

Pogoda nie sprzyjała: zamieć utrudniała polowanie, przytem dziki szły przeważnie na boki i na nagankę, jedynie pojedyńczo wychodziły na myśliwych. Zabito ogółem 10 dzików i lisa. J. ks. Radziwiłł zabił 5 dzików, w tem 3 odyńce, A. hr. Morstin 3 dziki, T. hr. Zamoyski dzika i lisa i S. hr. Czacki dzika.

W stadzie lesznowskiem w bieżącym sezonie kopulacyjnym stanowić będą ogiery:

ALARIC VICTOR (Alaric i Vae Victis) i

ARAC (Falb i Rigó)

Cena stanówki 200 zł. — **Ceny furażu rynkowe.**

Zwracać się do administracji dóbr Leszno, poczta Błonie, lub do p. M. Bersona, Elektoralna 7.

Stado koni pełnej krwi angielskiej CZAPLE

zawiadamia iż w sezonie kopulacyjnym 1926 r. stanowić w niem będą następujące ogiery państwowe:

BALTHAZAR e.gn. ur. w 1916 r. w Anglji po Roi Herode i Gravitation (rodzona siostra William'a III) po St. Simon

i **BARDÉ** po Csardas i Banderilla po Collar

Stado posiada wygodne boksy i dobre paddock'i.

Bliższe informacje i warunki utrzymania: Zarząd stada Czaple, poczta Felsztyn st. kol. Głęboka (5 kilometrów) powiat Sambor Małopolska.

HAPPY LOVER (3-ci w Derby 1924 r.) 5-letni ogier kasztanowaty, po og. Fedorius z kl. Rose d'amour, licencjonowany,

Jest do sprzedania w majątku KTERY, stacja KUTNO

Cena 2.500 zł.

W dobrach ADAMPOL, stacja WŁODAWA

Są do sprzedania czystej krwi COCKERY (czarne z białym)

Wiadomość na miejscu.

Sprzedam natychmiast gniadego trzyletniego ogiera w typie ANGLO-ARABA z bardzo dobrem pochodzeniem.

Oferty proszę nadsyłać pod adresem:

WEISSERMEL, KRUSZYNY pow. BRODNICA.

Kto chce wiedzieć co się w świecie dzieje, ten czyta najtańsze ilustrowane czasopismo w Polsce

„PRZEGLĄD ŚWIATOWY"

PRENUMERATA KWARTALNA **6 zł. 25 gr.**

WSZYSTKIE KORESPONDENCJE I PRENUMERATY PRZESYŁAĆ POD ADRESEM:

Skrzynka pocztowa 135 Warszawa.

CENA OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., 1/2 strony 100 zł., 1/4 strony 60 zł., 1/8 strony 35 zł.

Na okładce: 2 i 3 strona po 220 zł., 4 strona 250 zł.

Redaktor i Wydawca: M. RADWAN. Druk K. Kowalewskiego, Warszawa, Piękna 15.